

вання та районних державних адміністрацій до утворення центрів надання адміністративних послуг, законодавча заборона вимагати документи та інформацію, якою вже володіють суб'єкти надання адміністративних послуг або яку вони можуть отримати самостійно, упорядкування внутрішніх процедур надання адміністративної послуги, заборона надання інших платних послуг, крім адміністративних (ксерокопіювання, консультування тощо), суб'єктами надання адміністративних послуг та ін.

Детальний аналіз окреслених вище нормативно-правових актів і практики діяльності центрів надання адміністративних послуг в Україні свідчить про те, що цей механізм потребує вдосконалення. Для забезпечення ефективності надання адміністративних послуг важливим є встановлення стандартів їх якості та критеріїв результативності, своєчасності, доступності, зручності, відкритості, поваги до особи, професійності. Стандарти якості надання послуг повинні встановлювати мінімальні вимоги щодо того, яким чином надається та чи інша послуга, ураховувати критерії оцінювання послуги.

Список бібліографічних посилань

1. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98 // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/810/98> (дата звернення 02.06.2017).
2. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.02.2006 р. № 90-р // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-%D1%80> (дата звернення 02.06.2017).
3. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2007 р. № 494-р // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/> (дата звернення 02.06.2017).
4. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 32. Ст. 409.

Одержано 12.06.2017

УДК 351.74:342.922

Євген Олександрович ЛЕГЕЗА,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, м. Дніпро

ЗМІСТ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Поняття «система» має глибоке коріння. Ще у давнину люди намагалися зрозуміти, як побудовано світ, з чого складається той чи інший предмет, які зв'язки існують між предметами і явищами. В процесі еволюції людської практики та мислення з накопичуванням знань виникала потреба в

їхньому упорядкуванні В пошуках нових шляхів до розв'язання наукових проблем зародилися паростки системного підходу, основною змістовною складовою якого є система. Термін «система» походить від давньогрецького *συστήμα* – «сполучення» і буквально означає ціле, складене з частин. Він використовується у тих випадках, коли «треба охарактеризувати об'єкт, який досліджується або проектується як дещо ціле, складне, і про який неможливо одразу держати просте уявлення». Звернемося до загального визначення генези поняття «система».

Тлумачний словник В. Даля (середина XIX століття) визначає систему як «план, порядок розташування частин цілого, визначене улаштування, хід чого-небудь у послідовному, доладному порядку» [1]. Словник Webster's Revised Unabridged Dictionary (1913) містить визначення системи як «сукупності об'єктів, підпорядкованих чітко або за якимось особливим порядком, як правило, логічним або науковим; єдине ціле об'єктів, пов'язаних якимось спільним законом, принципом, або метою; постійне об'єднання принципів або елементів, які становлять єдине ціле» [2]. У тому ж словнику 1928 року видання систему подано як «сукупність чогось, упорядкована як ціле; план або схема, яка складається з багатьох частин, об'єднаних таким чином, щоб створити ланцюг взаємозалежностей; постійне об'єднання принципів або елементів, які становлять єдине ціле» [3].

За словником Д. Ушакова (перша половина XX століття) системою є «будова, структура, що становить єдність закономірно розташованих і функціонуючих частин» [4]. За С. Ожеговим та Н. Шведовим (друга половина XX століття) система – це «щось ціле, що являє собою єдність частин, які закономірно розташовані і знаходяться у взаємному зв'язку» [5]. У словнику Merriam-Webster's Collegiate Dictionary читаємо, що система – це: «1) постійно взаємодіючі або взаємозалежні елементи групи, які формують єдине ціле; 2) організаційно впорядкована сукупність доктрин, ідей чи поглядів, які зазвичай обґрунтовують механізм функціонування системного цілого» [6]. А тезаурус визначає систему як «щось, складене з багатьох взаємозалежних або пов'язаних між собою частин» [7].

Розглянемо, як визначено поняття «система» в енциклопедіях. Велика Радянська Енциклопедія (друга половина XX ст., автор статті – В. Садовський) трактує систему як «безліч елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним, яка утворює певну цілісність, єдність» [8]. Великий тлумачний словник сучасної української мови: «...3) сукупність яких-небудь елементів, одиниць, частин, об'єднаних за спільною ознакою, призначенням; ... 5) будова, структура, що становить єдність закономірно розташованих та функціонуючих частин» [9]. Словопедія: «внутрішньовпорядкована структура елементів, яка становить цілісність» [10]. Нова філософська енциклопедія: «сукупність елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним і яка утворює певну цілісність, єдність» [11].

Аналіз вищенаведених словникових та енциклопедичних статей дає можливість виділити головні загальні риси категорії «система»: цілісність,

єдність елементів, комплексність (сукупність елементів), упорядкованість розташування та взаємопов'язаність її складових частин. Семантика загального визначення поняття «система» пов'язана з термінами «ціле», «єдність», «елемент», «зв'язок», «структура». Проте існує велика кількість визначень поняття «система» в залежності від контексту, цілей і галузі знань, де воно використовується.

Філософський словник визначає систему як «категорію, що позначає об'єкт, організований як цілісність, де енергія зв'язків між елементами системи перевищує енергію їхніх зв'язків з елементами інших систем і задає онтологічне ядро системного підходу» (стаття А. Бабайцева) [12]. Відповідно до соціологічного словника система – це «...Сукупність або група елементів або частин (наприклад, організм або машина), організована з певною метою і у відношенні до зовнішнього навколишнього середовища. Такі системи можуть бути природними або штучними і включають соціальні системи. Отже, суспільство або соціальна організація в цьому значенні є системою» [13]

Отже, виходячи з розуміння системи та наведенням поняття публічних послуг, на наш погляд під системою публічних послуг необхідно розуміти публічних послуг – це сукупність елементів та зв'язок між ними, який врегульовується публічно-правовими нормами в діяльності органів публічної адміністрації щодо задоволення публічного інтересу із розгляду заяви фізичної або юридичної особи про видачу адміністративного акта (рішення, видача дозволів, ліцензій, сертифікатів, актів, посвідчень, проведення реєстрації тощо), спрямовану на забезпечення її прав і законних інтересів та/або на виконання особою визначених законом обов'язків шляхом фінансування за рахунок публічних коштів.

Список бібліографічних посилань

1. Толковый словарь Даля онлайн. Система // Толковый словарь живого великорусского языка Владимира Даля. URL: <http://slovardalja.net/word.php?wordid=37673> (дата звернення 02.06.2017).
2. Webster's Revised Unabridged Dictionary // The ARTFL Project/ Chicago: The University of Chicago, 1913. p. 1465. URL: <http://machaut.uchicago.edu/?resource=Webster%27s&word=system&use1913=on> (дата звернення 02.06.2017).
3. Webster's Revised Unabridged Dictionary // The ARTFL Project/ Chicago: The University of Chicago, 1913. p. 1465. URL: <http://machaut.uchicago.edu/?resource=Webster%27s&word=system&use1913=on> (дата звернення 02.06.2017).
4. Что такое система? Значение и толкование слова sistema, определение термина / Толковый словарь Ушакова. URL: <http://www.onlinedics.ru/slovar/ushakov/s/sistema.html> (дата звернення 02.06.2017).
5. Толковый словарь Ожегова / [авт. Ожегов С. И., Шведова Н. Ю.]. URL: <http://www.ozhegov-shvedova.ru/19-741515/СИСТЕМА> (дата звернення 02.06.2017).
6. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary. Eleventh edition. Merriam-Webster, 2003. 1664 p. URL: <http://www.merriamwebster.com/dictionary/system> (дата звернення 02.06.2017).
7. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary. Eleventh edition. Merriam-Webster, 2003. 1664 p. URL: <http://www.merriamwebster.com/dictionary/system> (дата звернення 02.06.2017).

8. Большая Советская Энциклопедия (цитаты) // Наука и образование: школьникам, студентам, научным работникам. Новости науки и техники. URL: <http://oval.ru/enc/66129.html> (дата звернення 02.06.2017).

9. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. Київ; Ірпінь: Перун, 2003. 1440 с

10. УСЕ. Універсальний словник-енциклопедія / [Гол. ред. ради чл.-кор. НАНУ М. Попович]. К. : Ірина, 1999. 1551 с. URL: <http://slovopedia.org.ua/29/53409/20574.html>

11. Новая философская энциклопедия // Институт философии РАН: сайт. URL: <http://iph.ras.ru/elib/2736.html> (дата звернення 02.06.2017).

12. Словарь философских терминов // Новейший философский словарь URL: <http://www.philosophi-terms.ru/word> (дата звернення 02.06.2017).

13. Социологический словарь // OnlineDiscs.ru: сайт. URL: <http://www.onlinedics.ru/slovar/soc/s/sistema.html> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 342.721

Олена Олександрівна НЕБРАТ,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків; ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-2038-1467>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

На працівників правоохоронних органів покладається обов'язок охороняти і захищати права людини незалежно від її походження, майнового та іншого становища, расової та національної належності, громадянства, віку, статі, мови та освіти, ставлення до релігії, політичних та інших переконань. Цей обов'язок закріплюється Конституцією України (ст. 3), законами та підзаконними нормативно-правовими актами, що становлять правову основу діяльності працівників правоохоронних органів до яких відноситься Національна поліція України, яка у своїй діяльності керується принципами верховенства права, законності, відкритості та прозорості, політичної нейтральності, взаємодії з населенням на засадах партнерства, безперервності.

В процесі реформування правоохоронної системи в Україні, міжнародні правозахисні організації вимагають від держави захищати права, свободи і законні інтереси їх громадян, сприяти їх відновленню у випадку порушення. Права людини перебувають у площині взаємин людини і держави та можуть бути обмежені тільки спеціально уповноваженими на те органами держави та лише у випадках відповідності до закону [1, с.106].

Взагалі права і свободи людини – це формально-визначені, юридично гарантовані можливості користуватися соціальними благами, офіційна міра можливості поведінки людини в державно-організованому суспільстві. В основі поваги до прав людини лежать основи конституціоналізму, тобто